

LOSSE KRABELS

DIGGY DEX

Losse krabbels

Nijgh & Van Ditmar
Amsterdam

www.nijghenvanditmar.nl

www.diggydex.nl

Copyright © Diggy Dex 2024

Omslag Jelle Smit

Omslagfoto Roger Neve

Typografie Zeno Carpentier Alting

NUR 320 / ISBN 978 90 388 1492 6

Inleiding

Alles is een lied

De geboorte van een kind

Een ondraaglijk verdriet

Het suizen van de wind

Alles is een lied

Vaak krijg ik als liedjesschrijver de vraag: ‘Waar haal je je inspiratie vandaan?’ Dan is mijn antwoord altijd: ‘Uit alles.’ Aan de gezichtsuitdrukking van de vraagsteller zie ik dan meestal dat dit niet is wat diegene wilde horen. Het is misschien ook een beetje een flauw antwoord, maar het is wel hoe het bij mij werkt. Inspiratie kan me op elk moment van de dag invallen. Als ik op de Utrechtse Oudegracht loop, op weg naar mijn studio. Als ik fiets door de binnenstad van Amersfoort. Als ik nieuwe muziek luister van andere artiesten. Of als iemand in een gesprek

een bepaald woord of een specifieke zin gebruikt. Iets wat blijft hangen.

‘Alles is een lied’, zo hoorde ik ooit eens iemand zeggen. En een lied begint voor mij met schrijven. Schrijven is eigenlijk niets meer dan opschrijven wat je ziet, wat je hoort, voelt of denkt. Zo nu en dan drijft er een grappige, ontroerende, rare of rake wolk voorbij. In het proces van nieuwe teksten en muziek maken gaat het soms alle kanten op voordat het uiteindelijk ‘af’ is. Een kort gedicht kan uitgroeien tot een lied. Een enkel woord kan aanzetten tot een heel album. Bij mij begint dit proces meestal met wat losse krabbels. Woorden, zinnestukjes, korte flarden die ik noteer in de notitieapp op mijn telefoon, of opschrijf in een van mijn aantekenboekjes.

Mijn losse krabbels kun je beschouwen als zaadjes. Zaadjes die kunnen uitgroeien tot iets nieuws. De afgelopen jaren heb ik er honderden verzameld, en sommige daarvan zijn uitgegroeid tot liedjes, of zelfs tot een heel album. Er zijn krabbels die wachten op het juiste moment om gebruikt te worden, en andere krabbels blijven wat ze zijn: gewoon losse krabbels.

Alles is al eens gezegd
Elk akkoord al aangeslagen
Elke zin al aangedragen
Maar nooit zoals jij het hebt gezegd

Wie is hier nou gek? Over inspiratie en origineel zijn

Het beeld van de geniale kunstenaar die vanuit een soort goddelijke inspiratie kunst de wereld in slingert is hardnekkig. Ik denk dat je inspiratie haalt uit de wereld om je heen. Daar bouw je dan op voort. Inspiratie komt niet als een op zichzelf staand iets uit de lucht vallen. Er zullen maar weinig mensen zijn die beweren dat Paul McCartney geen talent bezit, maar ook hij is ooit maar gewoon begonnen. Ook hij bouwde voort op de muziekstijlen die hij in zijn jeugd hoorde, zoals van Chuck Berry en Elvis Presley, en voegde daar weer iets aan toe. Een artiest borduurt altijd voort op datgene wat al bestaat en plant daarop zijn of haar eigen kasteel. Of je nou Bob Marley bent of Klaas-Jan van hier-naast: iedereen start ergens met voorbeelden en culturele bagage.

Alles in de wereld is al eens verzonnen of bedacht. Maar niet zoals jij dat hebt verzonnen

of bedacht. Er bestaan miljoenen liedjes over liefde. Maar nog geen liedje over hoe jij liefde beleeft. De originaliteit zit per definitie in jou als maker. Originaliteit op zich kan nooit een intrinsieke beweegreden zijn. Want kunst gaat ook over herkenning en communicatie. Goede kunst gaat naar mijn mening over de spanning tussen vernieuwing en herkenning. Daarbinnen ontstaan de nieuwe ideeën en kunstwerken.

Een van de allereerste albums die ik in mijn jeugd hoorde was Paul Simons *Graceland*. Voor mij is dit nog steeds een van de beste albums ooit gemaakt. Dat heeft ook met mijn jeugdherinneringen te maken, van onze vakanties naar Zuid-Frankrijk, wanneer mijn vader in de auto luid meezong met 'You Can Call Me Al'. Het nummer 'Jaar of 4' is direct geïnspireerd op dat album.

Leve Met Kind!

De Fantasie
De Lijkheid
De Verwachting!

